

3. nap

Reggeli után lelkesen és kipihenten felszálltunk a buszra és elindultunk **Farkaslaka** irányába.

Itt megkoszorúztuk Tamási Áron író síremlékét. Ezután kaptunk egy kis szabadidőt, amit vásárlással töltöttünk el.

Koszorúzás Tamási Áron sírjánál

Utunk ezután tovább vezetett Parajdra.

Parajd-Sóbányájáról nevezetes. A jegyek megvétele után felszálltunk egy buszra, amely egészen a sóbánya bejáratáig vitt minket. Kb. 200 lépcső vezetett le a bánya mélyére, amiről megtudtuk, hogy képes lenne évtizedekig teljes Európa népességét sóval ellátni. A bánya belseje kalandparkot, hintákat, büfét, boltokat és egy kis kápolnát

rejtett. A kápolnában közösen elénekeltük a Tavaszi szél vizet áraszt kezdetű dalt, majd bebarangoltuk a sóbánya hatalmas termeit. Rengeteg látogató, tiszta levegő és gyönyörű látvány fogadott bennünket!

A sóbánya

Miután időnk letelt, gyülekeztünk és 200 lépcső megmászása után, kicsit megkönnyebbülve láttuk meg a buszt, mely felvitt minket a bánya Sok szerencsét feliratú kijáratához! Akinek volt kedve igazi parajdi só is vásárolhatott. Ez után megtekintettük a Sósoros látványos sóformáit, melyek az időjárás hatására folyamatosan változnak.

A következő állomásunk **Szováta** városa volt. Szováta a székely sóvidék központja, európai hírű üdülőváros. A város sótavairól, sószikláiról nevezetes. A parkolótól nem messze megálltunk egy forrás mellett, amelyre nagy betűvel a Mária név volt felírva. Megtudtuk, hogy ez a kút összeköt minket, hiszen a falu híres szülötte Jászai Mari, aki

mellesleg iskolánk névadója is, a városban a vízhiány megoldására kutat fúratott a saját pénzén.

Mária kút

Egy gyönyörű kisváros utcáján vezetett utunk a tavak felé. Legnagyobb tava a Medve-tó, de emellett számos kisebb tó is megtalálható itt, amelyek közül néhányat a sétánk során meg is tekintettünk. Ilyen volt például A Zöld, a Fekete, a Vörös-tó. A Medve-tó nevét alakjáról kapta, hiszen egy kiterített medvebőrhez hasonlít. Ezekben a víz sótartalma olyan magas, hogy a fürdőző könnyen fennmaradhat a víz tetején. Bár az idő ellemes volt a fürdözést mégsem próbálta senki.

Medve-tó partján

A kirándulók sétálgattak, nézelődtek. Mi kipróbáltuk a tó partján lévő kültéri edzőtermet, fotózkodtunk a sókarrok és szebbnél-szebb sóformák előtt. Ezeknek az a különlegességük, hogy időjárásjelző szerepük van, ha jön az eső elszíneződnek. Felszínüket az eső folyamatosan alakítja.

/Sóformák/

Egy kellemes séta után megkóstoltuk az igazi erdélyi kürtőskalácsot, majd indultunk a következő állomás helyszínére, Korondra.

Judit nénitől megtudtuk, hogy a faluban sok híres keramikus él. Ismertette velünk a valódi korondi kerámia jellemző színeit, majd néhány jótanáccsal ellátva küldött el minket vásárolni. Teli táskákkal és vékonyodó pénztárcával indultunk tovább szállásunk helyszínére, Székelyszentlélekre, ahol a Székelyudvarhelyről érkező tánccsoport 4 tagja tartott nekünk érdekes és szívhez szóló előadást.

A tőlünk 800 km-re lévő székelyek sokkal jobban őrzik szokásainkat, hagyományainkat, magyarságukat, mint mi idehaza. Sok szörnyűséget, nélkülözést kellett átélniük az elszakított területek magyar lakosságának, és ennek ellenére ők mégis magyarok maradtak egy magyarellenes ország, magyarellenes rendszerében. Ez példaértékű kell, hogy legyen számunkra!

Táncos pár

4. nap

Utolsó napunk fél nyolcas indulással kezdődött. Elköszöntünk szállásadóinktól, és elindultunk Fehéregyházára. Itt megálltunk Petőfi kútjánál, (halálának feltételezett helyszínénél) és tiszteletünket leróva, elhelyeztük iskolánk nevében koszorúnkat. Ez után folytattuk utunkat, és elérkeztünk utolsó állomásunkra, Segesvárra. A busztól elsétáltunk a városközpontba, ahol Judit néni csapatokra osztott minket, és kezdetét vették a „keresési feladatok”. A csapatok eltérő feladatokat kaptak, így pl: Petőfi Szobor, díszes, nevezetes kilincsek keresése. Nagyon élvezték a „játékok”, mert játszva felfedezték a város nevezetességeit, melyek a világörökség részét képezik.

Képek Segesvárról

Segesváron elbúcsúztunk idegenvezetőnktől, Judit nénitől, és egy hosszú út következett hazáig. A buszon a énekeltünk, zenét hallgattunk, és beszélgettünk a szerzett élményinkről. A kora esti órákban, fél 8 környékén szerencsésen hazaérkezett kis csapatunk. A szülők már izgatottan vártak bennünket. A csomagok kipakolása után mindenki hazament, és kezdetét vehették az élménybeszámolók.